

ció Filològica, no va deixar de respondre mai amb comentaris extensos i raonats a les sol·licituds que la Comissió de Gramàtica de la Secció adreçava periòdicament als seus membres perquè aquests li donessin a conèixer llur opinió sobre les innovacions que s'introduïen a la gramàtica en curs de redacció. Vallverdú, a més, no s'estava, sempre que ho creia oportú, d'acompanyar els seus comentaris de frases d'encoratjament i elogi per totes aquelles innovacions que creia encertades, sense, tanmateix, deixar de manifestar una opinió negativa quan ho considerava honestament adequat.

A continuació, Joaquim Mallafrè, membre de la Secció Filològica i traductor de gran prestigi, va parlar de Francesc Vallverdú, traductor. Mallafrè va iniciar la seva intervenció dient que el tema de la seva ponència hauria de ser més aviat «Francesc Vallverdú i la traducció», car no solament va ser un traductor excel·lent, sobretot de l'italià, sinó que tenia un gran interès per la traducció, s'hi va referir sovint i la va impulsar, especialment des del seu càrrec a Edicions 62. Mallafrè va exposar les raons, ben meditades i sospesades, que van guiar Vallverdú en la determinació de l'original de què havia de partir per a la traducció que va fer dels clàssics italians, el *Decameró*, de Bocaccio, i la *Cortesana*, d'Aretilino, i amb exemples de la traducció d'aquesta darrera obra va demostrar el treball d'autèntica creació literària i lingüística de Vallverdú, sempre guiat per la idea de la credibilitat del llenguatge i l'adaptació, amb solucions pròpies, dels jocs verbals de l'original, molt sovint difícils de traduir, i que alguns traductors resolen amb la solució còmoda de notes de peu de pàgina.

L'última ponència va anar a càrrec del poeta Josep Piera, també membre de la Secció Filològica, que va glossar la poètica de Francesc Vallverdú. Justament, va explicar Piera, el primer llibre de poemes de Francesc Vallverdú, *Com llances*, va obtenir el premi Salvat-Papasseit de l'any 1960, quan Carles Riba, mort l'any anterior, havia deixat de ser el poeta de referència, "substituit" per Salvador Espriu, que aleshores havia publicat *La pell de brau*. L'aparició de l'antologia de Castellet i Molas l'any 1963 va significar la preeminència de la tendència poètica del realisme històric o social, i la poesia de Vallverdú s'inseria plenament, com una de les seves figures més sobresortints, en aquesta tendència, i esdevenia, així, un poeta de referència. Però les tendències literàries són canviants per definició. Josep Piera, poeta d'una generació posterior a la de Vallverdú, va exposar els canvis de tendència que la poesia catalana ha experimentat en aquests darrers cinquanta anys, amb la influència de diversos poetes, en el seu moment considerats també de referència, com Gabriel Ferrater o Vicent Andrés Estellés, canvis que no han deixat d'afectar la recepció posterior de l'obra poètica de Francesc Vallverdú.

Va cloure l'acte una emotiva però molt ponderada i serena intervenció de Carme Vilaginés, muller i companya de tota la vida de Francesc Vallverdú, que va acabar de donar-nos una visió de la seva rica personalitat humana. Joan Martí i Castell, que, amb el seu formalisme habitual, va puntualitzar que la cloenda d'aquella sessió ja havia anat a càrrec de Carme Vilaginés, hi va afegir unes paraules, molt especialment de gratitud per a tots aquells que hi havien intervingut i l'havien fet possible.

Albert JANÉ
Institut d'Estudis Catalans

Premis i distincions. — Al llarg del curs que va d'octubre de 2014 a setembre de 2015 membres de la Secció Filològica han estat distingits amb diversos premis; amb aquest motiu, el Comitè de Redacció els felicita efusivament.

Germà Colón ha estat nomenat soci d'honor del Col·lectiu Jaume I per la Llengua i la Cultura (Universitat Jaume I, 15 de juliol); Joan Veny ha rebut el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes al

Palau de la Música Catalana (8 de juny), amb un acte posterior celebrat a Campos (Mallorca) a càrrec de l'Obra Cultural Balear (12 d'agost); Aina Moll ha estat distingida amb la Medalla d'Or del Consell de Mallorca, lliurada en l'acte de commemoració de la Diada de Mallorca (12 de setembre) i M. Teresa Cabré, Presidenta de la SF, amb la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (4 de maig).

També Curt Wittlin ha rebut un homenatge arran de la presentació del llibre *Estudis medievals en homenatge a Curt Wittlin* (18 de setembre); Màrius Serra ha estat guardonat amb un dels Premis Joan Coromines atorgat per la Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana, per la intensa activitat creativa en pro de la llengua catalana; Mila Segarra ha rebut el reconeixement de la Universitat Autònoma de Barcelona arran de la seva jubilació (16 de juny); el llibre *Noms de plantes. Corpus de fitonímia catalana*, dirigit per Joan Vallès i publicat pel TERMCAT, i en el qual han col·laborat Josep Vigo i Joan Veny, membres de l'IEC, ha estat guardonat amb un dels Premis Crítica Serra d'Or (29 d'abril).

D'altra banda, a títol pòstum, han rebut sengles homenatges Antoni M. Badia Margarit (juntament amb Marc Taxonera) al Centre d'Estudis Catalans de París (15 de juny) i Carles Miralles a l'Ateneu Barcelonès, pel Premi Amadeu Oller (12-18 de maig).

Finalment, el Comitè de Redacció es congratula del 90è aniversari del professor Joseph Gulsoy, tot desitjant-li una dilatada vida amb plenitud de facultats al servei de la lingüística catalana i romànica.

[N. del C. de R.]